

Palestijnse terreurleider Marwan Barghouti

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 23 oktober 2002) (Laatste bewerking: 6 oktober 2017)

Ten tijde van de 2e Intifada waren er maar liefst zestien verschillende terreurbendes actief onder leiding van Marwan Barghouti waaronder de Tanziem militie. Ook is hij de oprichter van de al-Aqsa Martelaren Brigades. Als één van de aanvoerders van deze opstand, wist Barghouti net als zijn voormalige baas, terreurmiljardair Jasser Arafat de meute op te hitsen en aan te zetten tot geweld tegen militairen en onschuldige Israëlische burgers. Daarnaast verkondigde hij met regelmaat dat de strijd tegen Israël pas zou eindigen wanneer alle 'bezette gebieden' inclusief Jeruzalem zouden zijn bevrijd en ontruimd". Barghouti speelde niet alleen een rol in de 2^e Intifada, maar ook in de 1ste waarbij duizenden onschuldige Israëlische burgers zijn vermoord. Hij zit sinds 2002 in een Israëlische cel. Hij werd er onder meer van verdacht verantwoordelijk te zijn voor de bloedige aanslag op 5 maart 2002 in Tel Aviv waarbij drie burgers werden vermoord. Op 15 april 2002 werd hij opgepakt door een speciale eenheid van het IDF in het al-Bireh district van Ramallah. Op 20 mei 2004 begon het proces voor een Israëlische rechtbank en op 6 juni 2004 werd hij veroordeeld tot vijf maal levenslange gevangenisstraf plus 40 jaar gevangenisstraf voor poging tot moord.

Ten tijde van de 2^e intifada hebben zijn bendes begraafplaatsen verwoest, telefoonverbindingen naar kerken doorgesneden [christenen uit hun huizen verdreven](#), vermoord, verkracht, stelselmatig vervolgd, gemolesteerd en geïntimideerd. Met name Barghouti's Tanziem terreurbeweging zaaide tussen 2000-2002 doodsangst onder de christelijke bevolking van onder meer Bethlehem en Beit Jala, een dorp nabij Bethlehem.

Terreurleider Barghouti omringt door zijn moordende koorknaapjes

Beit Jala werd namelijk als basis gebruikt voor het beschieten van Gilo, een buitenwijk van Jeruzalem. Dit gebeurde bij voorkeur vanuit de woningen van de christenen die daarbij dikwijls met geweld uit hun huizen werden verdreven. Een groot aantal van deze bewoners zagen hierdoor hun woningen in een puinhoop veranderen omdat het Israëlische leger het vuur beantwoorde. Het is voorgekomen dat Gilo werd beschoten vanaf de christelijke begraafplaats in Beit Jala, vanaf het plein voor de Sint Nicolaaskerk en ook vanuit de kerk zelf. Dat gebeurde notabene, tijdens een gebedsdienst. De bedoeling ervan was duidelijk: men hoopte dat Israël slachtoffers zou maken onder de christelijke bevolking zodat de kerken Israël zouden beschuldigen van buitensporig geweld. De Tanziem bezat ook een dodenlijst met daarop de namen van christelijke mannen die van collaboratie met Israël werden verdacht, maar waarvoor ieder bewijs ontbrak. De huizen van deze vermeende collaborateurs werden regelmatig door gemaskerde Tanziem terroristen onder vuur genomen waarbij diverse doden zijn gevallen.

Dat ondervond ook restauranthouder Farah Botto die stierf in een regen van kogels toen hij zijn eigen huis binnen wilde gaan. De PLO-nazimedia gaf Israël de schuld van het misdrijf, een leugen die klakkeloos door de internationale media werd overgenomen. Dat gebeurde ook toen de christelijke 'Palestijnse' vrouw Johnny Taljeh bij een schotenwisseling tussen het Israëlische leger en de Tanziem, door een verdwaalde kogel werd gedood. Van wie de kogel afkomstig was heeft men nooit kunnen vaststellen, maar Israël kreeg de schuld [en de internationale media beschuldigde mee](#).

Ook de moord in januari 2002 op de zeventigjarige uit Amerika geëmigreerde invalide Jood Avi Boaz, is door de Tanziem gepleegd. Hij was met een Arabische vriend in Bethlehem aan het winkelen geweest, en bij een PLO-controlepost aangehouden. Onder de ogen van de PLO-politie werd Boaz door vier leden van de terreurgroep Tanziem meegenomen naar een veld even buiten Bethlehem waar zijn met kogels doorzeefde lichaam later werd teruggevonden. Hoewel de daders bekend waren deed het PLO-bewind geen enkele moeite ze te arresteren. Boaz stond bekend als vriend van de Arabieren en werd door iedereen op handen gedragen. Zelfs de PLO-politie hielp hem regelmatig uit zijn auto als hij de plaatselijke kapper bezocht. Velen vroegen zich af hoe bezeten van haat men moet zijn om een zeventigjarige man die zich met behulp van krukken voortbewoog, zo beestachtig te kunnen vermoorden.

Barghouti volgde trouw de bevelen van de schurk Arafat op. Deze was trouwens niet altijd even gelukkig met Barghouti's uitspraken. Hij verklapte soms dingen voor de internationale media die binnenkamers had moeten

blijven. Zo verklaarde hij eens de volgende opdracht van Arafat te hebben gekregen. „Elke keer wanneer je mij een wapenstilstand of het einde van geweld hoort aankondigen, negeer het dan! Je weet, dat ik onder sterke druk uit Europa en Amerika sta. Negeer mijn uitspraken en ga gewoon door”!

Barghouti behaalt doctoraal in Israëliische gevangenis

Velen zullen het niet geloven maar Barghouti heeft met volledige medewerking van de Israëliische Autoriteiten zijn doctoraal in politieke wetenschappen behaald in gevangenschap. Terroristen in Israëliische gevangnissen konden tot een paar jaar geleden studeren aan de Open Universiteit van Israël (The Open University of Israel). In 2010 telde deze Universiteit nog 270 ingeschrevenen van wie 210 geklasseerd stonden als “security prisoners” (terroristen) opgesloten voor terreur gerelateerde overtredingen. Israël is nu eenmaal een beschaafde en democratische natie, de enige staat in het Midden-Oosten die naam waardig, en het geeft ook aan haar eigen moordenaars en vervolgers alle kansen om zich in de gevangenis voor te bereiden op een beter leven in afwachting van hun vrijlating.

De moordenaar Barghouti behaalt zijn doctoraal in Israëliische gevangenschap

Onderzoeken laten constant zien dat Barghouti een [van de meest populaire politieke Palestijnse figuren is](#). De Palestijnen houden van terroristen, van barbaren met bloed aan hun handen van onschuldige Israëliische burgers.

Barghouti is niet alleen populair onder de volgelingen van het PLO-bewind, maar ook in Frankrijk. Zo heeft de [Burgemeester van Valenton](#), Françoise Baud van de PCF (Franse Communistische Partij) namelijk een straat in haar gemeente naar hem genoemd. Bij de inhuldiging van de straat noemde zij, Barghouti “*het gezicht van het niet aflatende verzet van het Palestijnse volk tegen de bezetting, de misdaden, de vernietiging, de apartheid en de kolonisatie gepleegd door de Israëliische regering*”. Barghouti werd reeds het ereburgerschap verleend [door een](#)

[groot netwerk van Franse steden](#) zoals Pierrefitte sur-Seine, een stad ten noorden van Parijs. Een foto van Barghouti hing aan de gevel van het gemeentehuis in het zicht van een grote menigte, met inbegrip van stadhuiswerknemers, parlementariërs en Franse burgemeesters, naast de Franse vlag en het Franse motto ‘*Liberté, égalité, fraternité*’, met het doel om de vrijlating van Barghouti te verkrijgen. Er bevonden zich Joden van Franse oorsprong onder de slachtoffers van Marwan Barghouti’s geplande terroristische aanslagen. Door het benoemen van een straat naar hem, sluit Frankrijk nu de cirkel van Europa’s schaamteloze antisemitisme. Zeventig jaar geleden, werd de stad Valenton bestuurd door het pro-nazistische Vichy regime en werden Franse Joden massaal gedeporteerd naar Auschwitz en Sobibor.

(Mahmoud Abbas).

De “Bende van Ramallah” lanceerde op 13 april 2016 een campagne om Barghouti te eren met de Nobelprijs voor de vrede. Jasser Arafat en Barack Hussein Obama hebben hem gekregen dan moet dat voor Barghouti toch ook geen probleem zijn, zo moet men gedacht hebben. Arafat was in die tijd al druk doende kinderen op te leiden tot moordmachines en zijn handen dropen al van het bloed van onschuldige Israëliische burgers. De keuze van het Nobelprijsc comité om Arafat met de prijs van de vrede te honoreren, maakt nog eens duidelijk hoe verdwaasd deze wereld is. In een dolle klucht gaf het Noorse Nobelprijs Comité ook Obama in 2009 de Nobelprijs voor de Vrede voor “zijn uitzonderlijke inspanningen ter versterking van de internationale diplomatie

Europa’s verheerlijking van deze seriemoordenaar is ronduit schandelijk omdat het gaat om een schurk die aanzet tot het doden van onschuldige Joden. Hij geniet ook veel steun in het Europees Parlement. Het lafhartige Europa, dat ‘geweldloosheid’ en ‘vrede’ predikt, heeft er geen probleem mee deze laffe Arabische terrorist op te hemelen. Het is Europa, met al zijn geld en politieke invloed, die een meedogenloze terrorist heeft omgeturnd in een held. Thans wordt de terrorist gevierd in de straten van Europa als een ‘bevrijder’. Barghouti wordt trouwens gezien als, [de gedoodverfde opvolger van terreurleider Abu Mazen](#)

en de samenwerking tussen de volkeren", terwijl de man nog totaal niets had gepresteerd. Het wordt allemaal nog belachelijker als men bedenkt dat de inschrijftermijn voor de Nobelprijs voor de Vrede eindigde elf dagen na het ingaan van Obama's officiële ambtstermijn. De campagne om van Barghouti een held te maken wordt gepromoot door individuen binnen organen van de PA met steunbetuiging van Tunesië en Europa.

De echtgenote van Barghouti heeft onthuld dat verschillende leden en politieke partijen in het Europese Parlement Europese de kandidatuur voor de Nobelprijs voor de Vrede van haar man ondersteunen. Ook loofde zij de steun van de Arabische Liga voor zijn kandidatuur. Haar signaleren van een Europese campagne om haar man 's kandidatuur voor de Nobelprijs te steunen, komt nadat de Britse socialistische partijleider van Labour, Jeremy Corbyn – wiens partij momenteel zwaar onder vuur ligt te midden van een [massief antisemitisch schandaal](#) – bleek reeds eerder dat hij in mei [Barghouti verheerlijkte als een 'icoon'](#) en vergeleek hem met Nelson Mandela van Zuid-Afrika. Volgens Fadwa Barghouti is de kandidaatstelling van haar man voor de prijs, een boodschap aan de wereld dat de 'strijd' van de Palestijnen legitiem is en dat Barghouti een symbool is van een legitieme 'strijd' en niet een symbool van terreur. Maar Barghouti is niets anders dan een vertegenwoordiger van de doodscultuur.

Koekjes en chocoladerepen tijdens de hongerstaking

Op 17 april 2017 gingen onder leiding van Marwan Barghouti, ongeveer 1200 Arabische veiligheidsgevangenen in Israëlische gevangenissen in hongerstaking. Ze hadden aan de Israëlische gevangenis autoriteiten een lijst met eisen overhandigd voor betere omstandigheden in de gevangenis. Maar Barghouti de leider van de hongerstaking nam het allemaal niet zo nauw met de afspraken. [Een video uit zijn cel](#) liet namelijk zien hoe hij zich op twee verschillende dagen terugtrekt op het toilet, om daar in alle rust te genieten van een aantal koekjes en een reep chocolade. Want voor een dergelijke hongerstaking heb je natuurlijk wel voldoende energie nodig.

Fadwa Barghouti (Foto: Flash90)

Fadwa Barghouti, de vrouw van Barghouti, vertelde in een persconferentie dat de video nep was. De gevangenen zouden de leugens en spelletjes van Israël kennen, de video zou een teken zijn van de naderende nederlaag van Israël, zei ze. De vervalste video zou alleen de wil te versterken van de hongerstakingende gevangenen om de hongerstaking voort te zetten.

Terug naar: [Inhoud](#)